

Радно време је временски период у коме је запослени дужан, односно расположив да обавља послове према налозима послодавца, на месту где се послови обављају, у складу са законом. Сходно томе, и запослени који обављају рад, односно послове свог радног места на службеном путу, обављају га у одређеном временском периоду за који остварују право на плату. Према томе, у радно време се не може рачунати време проведено на службеном путу које се односи на период потребан за одлазак до места где треба да обави службени посао, као и време повратка, будући да у том временском периоду није обављао послове свог радног места. Дакле, време проведено на службеном путу за које запослени има право на дневницу, шири је временски оквир од радног времена и обухвата и радно време (време проведено у обављању послова) и време потребно за одлазак и долазак са службеног пута

Указујемо да је Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС, бр. 98/07, 24/14 и 84/15) прописано да је службено путовање у земљи, путовање на које се државни службеник или намештеник упућује да, по налогу руководиоца државног органа, односно другог овлашћеног лица, изврши службени посао ван места рада. Уредбом се уређује право на накнаду трошкова за службено путовање у земљи, правила за исплату ових трошкова, као и на који начин се рачуна време трајања службеног пута за који се плаћа дневница. Одређивање дневнице се у складу са Уредбом рачуна од часа поласка до часа повратка са службеног пута.

Одредбом члана 50. Закона о раду („Службени гласник РС, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) прописано да је радно време временски период у коме је запослени дужан, односно расположив да обавља послове према налозима послодавца, на месту где се послови обављају, у складу са законом. Сходно томе, и запослени који обављају рад, односно послове свог радног места на службеном путу, обављају га у одређеном временском периоду за који остварују право на плату.

Имајући у виду напред наведено, мишљења смо да се у радно време не може рачунати време проведено на службеном путу које се односи на период потребан за одлазак до места где треба да обави службени посао, као и време повратка, будући да у том временском периоду није обављао послове свог радног места. Дакле, време проведено на службеном путу за које запослени има право на дневницу, шири је временски оквир од радног времена и обухвата и радно време (време проведено у обављању послова) и време потребно за одлазак и долазак са службеног пута.

Мишљење Министарства државне управе и локалне самоуправе, Број: 011-00-00302/2015-04 Датум: 23. новембар 2015. године